# PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 33 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 10 lutego 1930 r.



## Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE

### ESTONJA A Z. S. R. R.

*Izwiestja 2.II.* w art. z powodu dziesiątej rocznicy zawarcia estońsko sowieckiego traktatu pokojowego z dnia 2.II 1920 roku w Dorpacie oświadczają, iż Estonja była pierwszem państwem, które zawarło traktat pokojowy i ustaliło normalne stosunki z ZSRR Stało się to po wielkich wahaniach i po zupełnem zlikwidowaniu sympatji do białogwardzistów w Estonji. Przez podpisanie traktatu z ZSRR Estonja wzmocniła swe stanowisko międzynarodowe. Traktat ten przyczynił się do powszechnego uznania jej niepodległości i granic. W ciągu 10 lat, które minęły od chwili zawarcia estońsko - sowieckiego traktatu pokojowe układały się niejednolicie. Polityka estońska podpadała wpływom dwóch rozmaitych prądów, z których pierwszy pchał Estonję na tory polityki przeciwsowieckiej, drugi zaś oparty był na stanowisku traktatu z 1920 roku. Pismo stwierdza z uznaniem, iż ten drugi prąd rozwijał się ostatnio w polityce estońskiej i liczne zatargi między Estonją a ZSRR poszły w zapomnienie. Traktat handlowy z dnia 17 maja 1929 roku stworzył podstawy dla rozwoju stosunków handlowych między Estonją a ZSRR. Równolegle działają jednak w Estonji prądy przeciwsowieckie i w najbliższej przeszłości zaznaczyła się ponownie zmiana w kierunku polityki estońskiej. Pismo jest jednak przekonane, iż stosunki między Estonją a ZSRR oparte są na trwałych podstawach, które gwarantują normalny rozwój tych stosunków. ZSRR oparł swe uznanie niepodległości Estonji na trwałych podstawach polityki zewnętrznej państwa sowieckiego, które dąży do przyjaznych stosunków z narodem estońskim i do tego, aby niepodległe państwo estońskie prowadziło samodzielną politykę.

### SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

*Wozroždenje 4.II.* w korespondencji z Warszawy oświadcza, iż nominacja prem. Bartla nie zmieniła nic w zasadniczym układzie stosunków politycznych w Polsce; marsz. Piłsudski, jak dawniej, dzierży pełnię władzy w swem ręku i kieruje biegiem spraw państwowych. Marszałek Piłsudski przychylił się do dymisji rządu p. Świtalskiego, gdyż chciał postępować zgodnie z konstytucją. Obecnie rząd posiada prawo rozwiązania Sejmu i rozpisania nowych wyborów, lecz, zdaniem korespondenta, ewentualność ta nie wchodzi w grę. Opozycja znalazła się po dymisji p. Świtalskiego w trudnej sytuacji. Dymisja rządu stanowiła formalne zadość uczynienie jej postulatom, lecz równocześnie nowy rząd utworzony został na podstawie tegoż programu ideowego i politycznego, jaki przyświecał obalonemu rządowi p. Świtalskiego. Między postępowaniem prem. Bartla a postępowaniem p. Świtalskiego istnieją pewne różnice taktyczne, prem. Bartel wyrzekł się pewnych niepopularnych posunięć swego poprzednika, lecz zasadnicze cele polityki rządu nie zmieniły się. Tak, jak prem. Świtalski dąży prof. Bartel do zreformowania ustroju państwowego Polski, do uchwalenia budżetu i do utrzymania systemu, który oparty jest na ześrodkowaniu władzy w ręku marsz. Piłsudskiego. Zmusza to opozycję do zachowania negatywnego stosunku do polityki prem. Bartla, lecz na pewnych warunkach opozycja z wyjątkiem narodowej demokracji gotowa jest pogodzić się z istnieniem rządu prof. Bartla. Między innemi depresja w życiu gospodarczem Polski stanowi czynnik, który przemawia za polityką konsolidacji i porozumienia.

*Prawda 2.II.* podaje z powołaniem się na „Agencję Wschodnią", iż komuniści polscy szykują we wszystkich większych miastach Polski t. zw. „pochody głodowe". Władze czynią przygotowania, aby do tych pochodów nie dopuścić. W Warszawie liczba bezrobotnych wzrosła w ciągu 6-ciu dni o 17 tysięcy, w przemyśle łódzkim 42 tysiące robotników zalicza się do półbezrobotnych, których tygodniowe zarobki sięgają 8 — 16 złotych. W zagłębiu Dąbrowskiem odbyły się, według pisma, liczne demonstracje protestów przeciwko mającemu się odbyć procesowi członków P.P.S. lewicy. W procesie tym występuje, jako świadek były przewódca tego stronnictwa Czuma, którego pismo nazywa „prowokatorem".

### CHINY A Z. S. R. R.

*Prawda 3.II.* oświadcza, iż wbrew protokułowi, podpisanemu w Chabarowsku, władze chińskie w prowincji Hobej stosują w dalszym ciągu ograniczenia swobody ruchów w stosunku do obywateli Z. S. R. R. i domaga się od tych obywateli dowodów prawomyślności politycznej; dla wytłumaczenia swego postępowania powołują się na instrukcje z Nankinu.

Drukowano na prawach rękopisu.

Drukarnia KADRA, Długa 50.